

ib. 238. Бачо Киро Петровъ умрѣ на бѣсило-то за свойтъ народъ на 1876 г. Маия 18. *Ст.* 51.

Бѣснило *с. е.* бѣшенство: Навыкъ-тъ на много салтанати упростава силныя чловѣкъ, кой-то може да ги натъкми, съ бѣснило, съ задоволство и пресыщаніе въ живота си. *Л. Д.* 1869 *р.* 104. А ромъ-тъ са лѣеше така изобилно, щото черните се бѣха напиле до бѣснило. *З.* 213. Тако владѣе турско бѣснило! *Гн.* 98.

Беснѣмъ *с. а.* бѣснѣмъ *м. дм.* бѣшусь: Една жена ся помолила, Бая да позаплаши дѣтца-та ѿ, да не бѣснѣмъ. *Ч.* 230. Мало голсно отъ тѣхъ нищѣше, Тамо бѣснѣхъ волно поганцы. *Гн.* 47. Многы години явно бѣснило По всѣхъ Българимъ земѣхъ бѣднѣ! *ib.* 107. О, какъ бѣснеаше като чу само да си харесало на князътъ. *З. Г.* 35. О, княже! да бѣше само видѣлъ какъ майка ѿ бѣснѣше! (*— wie toll sich hier die Mutter geberdetet!*). *ib.* 60.

Бѣсовище *с. с.* мѣсто бѣснованія: Турско теке, мръсно бѣсовище. *Гн.* 46.

Бѣсота *с. ж.* бѣшенство: Каква слѣсна бѣсота бѣгска бѣднѣтъ смъртны! (*Quelle fureur aveugle pousse les malheureux mortels!*). *Т.* 279.

Бесплицень *пр.* невозмутимый: Морето бѣше тогазъ бесплицно и тихо. *РС.* 82.

Беспочетенъ *пр.* безчестный: Законъ забрани на сѣкы войникъ да употребява срещу врага си беспочетно оружіе. *Р.* 30.

Бѣсъ *с. м.* 1) бѣсъ, демонъ: Живъ е прѣдатель даже до днесъ, На гърды си носи турскы челенкъ; Братъ му с' обѣси бутнѣтъ отъ бѣсъ В' злобѣхъ помогна владика Гръкъ. *Гн.* 86. Безумны, кои-то призывавать бѣсовы на помощь. *Р.* 108. 2) водобоязнь: Потеніе-то е найсгодинный лѣкъ противъ бѣса. *Л. Д.* 1870 *р.* 193. Стоѣне, синко Стоѣне! Защо си мамѣ нажилень,—еще посърналъ? Да ли ти е стадо чмаво, Или ти псета бѣсъ хванѣ? *Пк.* 139. Да та хване бѣсъ! Така калѣять Българе-тъ кучета-та си. *Ч.* 148. Байо ви Бачко може — да рѣже за бѣсъ и за жалтеница, да свирѣ съ цигулка, да бѣрсни глави. *З.* 303.

Бесѣ *м. св.* повѣшу: Судъ му дойде кралъ Матѣу, Да сѣ турчить, да сѣ бесить, Или да сѣ въ оганъ горить. *М.* 73. Првомъ ма сѣди, таче тогава ма бѣси. *Ч.* 215. Нравственните хора го затваряле въ темница-та, сѣдили го, бѣсили го, изгаряле го на ешафотътъ, разхвъргале пепельта му по въздухътъ и *пр.* *З.* 207.